

ikke er negtet, forlange hans Bø taget under Behandling. Men ved Siden deraf er det, da det undertiden kan træffe, at Fordringshaverne ikke strax kunne være vidende om en saadan Standsning af Betaling, gjort Vedkommende selv til Pligt, saasnart han har standset sine Betalinger, at anmelde dette for Skifteretten, som derpaa tager Bøet under Behandling. Paa denne Maade er der for Handelsboeres Vedkommende aabnet en betydelig videre og lettere Afgang til at fremkalde Konkursbehandling, end den nuggældende Lovgivning hjemler. Med Hensyn til Bøets egentlige Behandling, efterat det er kommet under Skifteretten, er der Anledning til at skjelne imellem to Trin, idet væsentlig forskjellige Principer raade med Hensyn til Bøets Behandling paa disse forskellige Trin. Det første Trin er det Tidrum, som ligger imellem Bøets Overtagelse af Skifteretten og den Skiftesamling, hvori Kurator og Kreditorudvalget vælges. Bøetigheden af denne Foranstaltning, nemlig Valget af Kurator og Kreditorudvalget, gjør, at man ikke strax, idet Bøet tages under Behandling, kan skride dertil, men at det er nødvendigt, at Kreditorerne først indkaldes med et passende Børsel, og at der saavidt muligt sørges for, at de faae Kundskab om, at denne Foranstaltning skal iværksættes, for at de kunne møde og gjøre deres Stemme gjældende ved Valget. Som Følge deraf maa der nødvendigvis hengaa nogen Tid fra Bøets Overtagelse, og indtil dette Valg foregaar, og paa dette første Stadium af Behandlingen maa man lade Skifteretten repræsentere Kreditorerne, fordi der ingen Anden er tilstede, som kan gjøre det. Den midlertidige Bestyrer, som væsentlig antages af Skifteretten, er at betragte som Skifterettens Hjalper og som Følge deraf Skifteretten underordnet i alle Henseender, en Grundsætning, som navnlig er udtalt i Slutningen af § 57. Fra det Dieblif derimod, da Kurator er valgt og Kreditorudvalget nedsat, træder man over i det andet Stadium af Bøets Behandling, hvor Regler forskellige fra de anførte komme til Anvendelse. Saasnart nemlig Kreditorerne hare været samlede og have valgt Kurator og Kreditorudvalg, betragter Kurator ikke længere Skiftesforvalteren som Kre-

ditorernes Repræsentant, der paa deres Vegne og i deres Navn udøver den egentlige Bestyrelse af Bøet, kun saaledes, at han er under Kontrol af Kreditorudvalget og i visse vigtigere Tilfælde af Skiftesamlingen i det Hele, medens derimod Skifteretten indtager en mere tilbagetrækket Stilling. Fra dette Tidspunkt er det ikke længere Skiftesforvalterens Opgave at holde Bøets Administration i sin Haand, men hans Opgave indskrænker sig til at udøve en Kontrol med de Vedkommende og til at være den egentlige Dommer, der skal afgjøre de Retstvistigheder, som maaatte opstaa under Behandlingen. Med Hensyn til Udstrækningen af den Kontrol og den Myndighed, som han i saa Henseende kan udøve, er der atter her Anledning til at gjøre en Adskillelse imellem, om Anmeldelsesfristen for Fordringerne er udløben, eller ikke. Er denne Frist ikke udløben, maa man nemlig indrømme Skiftesforvalteren en noget større Myndighed, idet han maa være berettiget til at optræde som Børge for de fraværende Kreditorer, som efter Lovforslagets Forudsætning endnu ikke have kunnet gjøre deres Ret gjældende, og som Følge deraf har han, saalænge Anmeldelsesfristen ikke er udløben, Myndighed til at tilfidesætte de Beslutninger, som Majoriteten paa en Skiftesamling maaatte tage, og altsaa endnu mere de Beslutninger, som Kurator og Kreditorudvalget maaatte have fattet. Fra det Dieblif derimod, da Anmeldelsesfristen er udløben, og der altsaa efter Lovgivningens Opfattelse har været givet Kreditorerne den Opfordring og Leilighed, som de behøve, til at give Møde og selv varetage deres Dary, saa indtræder i sin Renhed den Regel, at Kreditorerne selv beherske Bøets Behandling, og at Skiftesforvalteren væsentlig kun staar som kontrollerende, som den, der i enkelte Tilfælde har Ret til at gribe ind, i de fleste Tilfælde dog kun foreløbigt, indtil Skiftesamlingen kan give sit Botum og træffe den egentlige Afgjørelse. Ved Siden af denne administrative Virksomhed fra Skifterettens Side staar dens Dommervirksomhed eller dens Myndighed til at paa- skjende opstaaede Retstrætter, og denne viser sig fornemmelig i to vigtige Retninger, for det første deri, at den skal afgjøre Tvistigheder,